

РЕШЕНИЕ

№ 5491

гр. София, 31.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в закрито заседание на 31.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

като разгледа дело номер **7848** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294- чл.298 от АПК.

Образувано е по жалба на И. Д. Д. против Постановление № С12-1608-00-946 от 3.08.2023г на Началник РДНСК С. с което на осн. чл. 271 ал.6 вр с чл. 282 ал.1 т.9 от АПК вр с чл. 285 ал.2 АПК е отказано по възражение от 23.05.2023г на жалбоподателя прекратяване производството по изпълнение на Заповед № ДК-19-С-01 от 21.01.2016г на Началника на РО НСК С. за забрана ползване на неприетия по установения ред строеж.

Жалбоподателят излага подробни съображения за неправилност на постановлението. Счита, че погасителната давност по чл. 285 ал.1 АПК към датата на подаване на възражението е била изтекла. Моли да се отмени постановлението и да се задължи ответника да възстанови правото му на енергоснабдяване.Претендира разноски.

Ответникът в мотиви по чл. 297, ал.3 от АПК оспорва жалбата и моли да се отхвърли.Претендира юриск.възнаграждение.

Административен съд София – град, като съобрази становищата на страните, разгледа и обсъди доказателствата, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА и ПРАВНА страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна и е срещу годен за оспорване акт на орган по изпълнението, поради което подлежи на разглеждане по същество.

Основният спор по делото се свежда до разрешаване на въпроса дали срока по чл. 285 ал.1 от АПК е изтекъл. Според цитираната разпоредба ако специален закон не разпорежда друго, изпълнителното основание не се привежда в изпълнение,

ако са изминали 5 години от влизането му в сила, като според ал.2 на чл. 285 АПК давността не се прилага служебно. Спор между страните не съществува, че Заповед № ДК-19-С-01 от 21.01.2016г /изпълнителното основание /е влязла в законна сила на 4.05.2017г. Следва да се прецени дали в 5 годишния период считано от влизане в сила на заповедта, а именно до 4.05.2022г органът по изпълнението е предприемал изпълнителни действия, предвид, че всяко действие по изпълнението прекъсва давността по см на чл. 116 б. „в“ вр с чл. 117 ЗЗД вр с чл. 144 АПК. От прекъсването на давността започва да тече нова давност /чл. 117, ал. 1 от ЗЗД/.

С писмото от 11.07.2017г. до ползвателя на неприетия по установения ред строеж с което експлоатационните дружества са уведомени, че следва да приведат в изпълнение Заповед ДК-19-С-01 от 21.01.2016г , според съда несъмнено давността е прекъсната по см на чл. 116 б „в“ЗЗД. От тази дата /арг от чл.116 и чл.117 ЗЗД/ започва да тече нова 5 годишна давност, която изтича на 11.07.2022г.

В последния посочен период И. Д. подава молба на 16.06.2021г да бъде възстановено хранването на строежа във връзка с доброволно изпълнение на Заповед ДК 02-С-2 от 25.07.2019г .С писмо от същата дата -16.06.2021г, Началникът на РДНСК С. разпорежда на електроразпределителното дружество на възстанови ел. хранването. Ответникът твърди, че от тази дата отново е прекъсната давността и отново започва да тече 5 годишния давностен срок. Според съда обаче, възстановяването на ел. хранването не е действие по см на чл. 116 б. „в“ЗЗД обуславящо прекъсване на давността.Възстановяването на ел. хранването не е действие за принудително изпълнение на Заповед № ДК-19-С-01 от 21.01.2016г на Началника на РО НСК С., а е предприето във връзка с действия по доброволно изпълнение на друга заповед. На 16.06.2021г не са предприети действия по ефективно изпълнение на изпълнителното основание- Заповедта от 21.01.2016г. Кацае се за благоприятно за жалбоподателя разпореждане и то във връзка с друга заповед от 2019г. Давността не е прекъсната на посочената дата, тъй като се касае за действия /и то благоприятни за жалбоподателя/свързани с доброволно изпълнение на друг адм. акт, а не процесното изпълнително основание. Следователно от 16.06.2021г не тече нова давност.

Както се посочи по -горе, давността изтича на 11.07.2022г . Ето защо последващото по време писмо от 2.05.2023г на Началника на РДНСК С. с което се указва на експлоатационното дружество да преустанови ел. хранването на строежа, насочено към реализирането на изпълнението е без правно значение на фона на настъпилите вече ефект на правно отреченото право на принудително изпълнение, поради просрочното му извършване.

Следователно и с оглед неизвършвани изпълнителни действия в периода 11.07.2017г до 11.07.2022г е налице основанието по чл. 282 ал.1 т.9 АПК във вр с чл. 285 за прекратяване изпълнителното производство по Заповед № ДК-19-С-01 от 21.01.2016г на Началника на РО НСК С..

С оглед горните мотиви, на осн. чл.298, ал.1 от АПК оспореното постановление следва да се отмени и изпълнителното производство да се прекрати поради изтекла давност.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноси в размер на 1260 лв. ,включващи 10 лв д.т и 1250 лв заплатено адвокатско възнаграждение.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 298 от АПК, съдът

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Постановление № С12-1608-00-946 от 3.08.2023г на Началник РДНСК С..

ПРЕКРАТЯВА производството по изпълнение на Заповед № ДК-19-С-01 от 21.01.2016г на Началника на РО НСК С. на основание по чл. 282 ал.1 т.9 АПК във вр с чл. 285 АПК.

ОСЪЖДА Регионална дирекция за национален строителен контрол /РДНСК/ С. да заплати на И. Д. Д. разноси в размер на 1260 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.298 ал.4 АПК.

СЪДИЯ: